

בכל מערבין פרק שלישי עירובין

ען משפט
נֶר מצויה

מג.

רב ניסים גאון
 אמר ר' אילעדי בר דודיק
 אוֹנוֹ בְּכִינָה בְּכִינָה.
 פעם אחת חל ט' באב
 להוציא שבח ותהנאה בו
 לאחר שחט והחגינו בו
 ולא מילאנו מהו מני שיט
 טוב כלנו לו.
 בכ"ה עשויה בפקק בג'י
 והעם במשוערת כר',
 באב כי פרישת צי
 יהודין, בסבעה ב' צי
 רבנן ב' ביכירין, והוה יומ
 י' של שבט וזה יומ שוכן
 שלחן שבחראין בו קרכט
 עצים ומליךך בו רוח
 בר השמונות. אמר רב העריך
 לא שמיין על הא שמעתאות
 אמר לה איני את אמתה
 מהלך, אמר ר' יורייש זיין
 של דברין לשוער.
 סלטן כל מלך עירין.

רביינו חנאנא
הוא דרבנא שעיה באכ
שלול להויה בעבר בעה
היה ותפיאו לאטן
עיקבאי בריבא בירבג מלולגלה
בלא פלח ומאתה רט.
קכליה בדרינו כי עיקבאי באורה שעיה
ספונן ורבנן לאטן
יר עיקבאי הושטאות לאטן מלול
ביצה מגולגלת בלא מלול
אתה דרבנן לאטן מלוקט ספון
מה שוראה ולא דער עתיק
ספין עב העש אטן
ההדרה שטא טן פומי וטמי
היה, והחומר הדרייא שטא
פלויי לילוח, ליפיך
חול תעזה אטן לילוח
בערב שבת, וחוסרו אטן
ובאוותה (השנה) הנשנה
(בא) ראנד האש להויה
שכבה, וכבר יושבונו
באיוד יי' יפה בנטס
וניגניה, ווא אטפער בדור
של (ר) מעל עבדו דרבנן
גמלן, ואוקשנין והוינז
אדר לאלאווע ביד ערניך
איי בונטן, וכבר יאניך
עממא זיין טוב מלולו,
ומפני כי קן לא הילטונג
אר בער ביט, בט' באכ שחל
ומשלים, להויה בריך שכבה.
פאר הר (א) ורא (ר)
ראפרה היך, אבל חיקט
אונטס דזון קאנטס
אונטס מונענין ושולס.

ו' עקרון גומא נס מקון קה' והכינוי
ב' מוגנולגמ' נחלתו טויס' ו' יוסדה ל' דקדק'
ו' שיקר על מ' עסך ק' ומוחה דס' דס' מיליא' ז'
ז' נט' ומוחך ל' ז' ז' ס' דס' מיליא' ז'
ז' ו' ז' ו' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז'

[ביצה מוגבלת. כפי ר' קב"ה
ל"ע טורופטס נגעה פ"ל
לפקן קטן מה שארה ולין צע ס-
מלויה לפקן חל חטעה דילך גדרת צ-
א' אתם מודים בתשועה בא-]

הוּא מִלְּפָנֵי כָּל־בְּנֵי־עֲמָקָם
וְעַכְשִׂיוֹתָיו כָּל־בְּנֵי־עֲמָקָם

וכן מרכז סטטוא כהוב דהילג נס
להי היכל צי תבשילין ולמי ייחלן
וחולן כל גרכו: נטחטו. טהרי
וסדרו טהורה (ט' מונגוליה). קאנון
ויראש איסלאם.

מיסורת הש"ם

כב חשעה באב ליום ירושה כל צריך כסעודת שלם נאכבר בערב ש כרי שלא בנים אמר רבי יהודה ע' וחשעה באב ל' ביצה מגולו יוסי א' אתה מ' באחד בשבת ווכי יוסי אומר לו א' אבל אמר מ' מעונה מה לא אמרו לו אם אמרו יוסי בדרין רבבי יוסי על הツיבור בס' ואם החילו יט' אם אף על פי כן מורה היה לך לחיות וזה של ר' רבנן

ובן עזרא אוכל אפליו תשעה ואוכל ^(ה) תנייא לפני ר' והבבואר ולא ש הלהבה ליהו ר' אמרו כהו מונה שהרי ליכנס כל הו ומוי ענין העניות ובפרוריא אמר מפסיק באב פתרות את דבר ואמר מיו ע' עכשו אין ש ולא רבר יוסי ע' בר' ג' (הירושלמי) חל השבת ש"ט משפטם מוחך שבת משפטם לי הא נוהל על הא אמר שאמר באלי לא אוכל להימליך מהענית נמי מהריעין שעיל דכין דלמי ר' חתפנין בכם ומי' פטור להמענית בענין שוו חוקי י"ט דרכ'